

Sygeplejerske fra Røde Kors ... paa Vejen til Ægypten. Stakels Fyr! Han skal ikke have mere end en halv Lunge tilbage.“

„Det er bleven mig sagt, at Godsejer Torben Dihmer kan ventes hertil.“

„Ja. Han kommer fra Wiesbaden. Vi venter ham hver Dag.“

„Mon der er noget om, at han og Frøken Abildgaard skulde være forlovede?“

„Det har man snakket om, Gud veed hvorlænge, saa man har vel Lov til at begynde at tro paa det. Dihmer er forresten min Ven, og jeg kan godt unde ham at faa en smuk og interessant Kone nu, da han endelig er bleven rask. For han skal virkelig være bleven fuldstændig helbredet, siges der.“

„Ja, jeg veed det fra Professor Hagen selv. Han er min Læge.“

„Mærkværdigt! En virkelig Opstandelse fra de Døde — kan man jo næsten sige. Det kunde egenlig være ganske interessant at have prøvet det.“

„Ligger De selv hernede for Deres Helbred, Hr. General-konsul?“

„Jeg? ... Synes De, jeg ser ud til det?“ spurgte Kæmpen smilende men dog straks lidt ængstet. Han var en solbrun Mand i sin bedste Alder, havde et kraftigt Overskæg og to mandelstore, skinnende hvide Fortænder. Hver Gang han smilte — og han smilte næsten bestandig — præsenterede de sig bag Skægget som bag et Hareskaar. „Næ, Gud være lovet, jeg fejler ikke noget. Siden jeg begyndte at bruge det Wellerske System, har jeg følt mig som et Føl paa en Sommereng. Jeg havde tidligere brugt den Pettermannske Metode, men det er Humbug og Reklame. Weller derimod er Problemets lykkelige Løsning. — Hvordan er det, Direktør Zaun? De er selv kommen herned for Helbredets Skyld, ikke sandt? Er det Brystet?“

„Nej, jeg lider af Søvnløshed — desværre. Professor Hagen har tilraadet mig en Luftkur.“

„Ja, Søvnløshed maa være en skrækkelig Plage. Jeg havde en Gang nu i Vinter faaet en ubehagelig Efterretning sent om Aftenen. Jeg forsikrer Dem, jeg laa i halvanden Time uden at